

Αυτό το έγγραφο λογιστικής πολιτικής βασίζεται στο ΔΛΠΔΤ 21 Απομείωση Στοιχείων Ενεργητικού που δεν Παράγουν Ταμειακές Ροές, όπως υιοθετήθηκε από το Γενικό Λογιστήριο της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Απομείωση Περιουσιακών Στοιχείων που δεν Παράγουν Ταμειακές Ροές

Ομάδα Έργου ΔΛΠΔΤ
(Γιώτα Μιχαήλ)
Γενικό Λογιστήριο της Κυπριακής Δημοκρατίας

Ημερομηνία: 19 Ιουλίου 2018

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ	2
1.1 Προοίμιο.....	2
1.2 Στόχοι.....	3
1.3 Πεδίο Εφαρμογής.....	4
1.4 Ορισμοί.....	5
2. ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ.....	7
2.1 Προσδιορισμός εάν το Περιουσιακό Στοιχείο είναι Περιουσιακό Στοιχείο που Παράγει Ταμειακές Ροές ή που δεν Παράγει Ταμειακές Ροές.....	7
2.2 Αναγνώριση εάν ένα Περιουσιακό Στοιχείο πρέπει να Ελεγχθεί για Απομείωση .8	
2.2.1 Κύριες Ενδείξεις Απομείωσης.....	9
3. ΕΠΙΜΕΤΡΗΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΜΕΙΩΣΗΣ.....	11
3.1 Επιμέτρηση του Ανακτήσιμου Ποσού Υπηρεσίας ενός άυλου Περιουσιακού Στοιχείου με αόριστη Ωφέλιμη Ζωή.....	12
3.2 Επιμέτρηση του Ανακτήσιμου Ποσού Υπηρεσίας.....	13
3.2.1 Προσδιορισμός της Δίκαιης Αξίας μείον το Κόστος Πώλησης.....	13
3.2.2 Προσδιορισμός της Αξίας λόγω Χρήσης.....	14
3.2.2.1 Προσέγγιση του Αποσβεσμένου Κόστους Αντικατάστασης.....	14
3.2.2.2 Προσέγγιση κόστους Αποκατάστασης.....	15
3.2.2.3 Προσέγγιση Μονάδων Εξυπηρέτησης.....	16
4. ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΖΗΜΙΑΣ ΑΠΟΜΕΙΩΣΗΣ.....	17
4.1 Αναγνώριση Ζημιά Απομείωσης.....	17
4.2 Αντίστροφη Ζημιά Απομείωσης.....	17
4.3 Επαναπροσδιορισμός Περιουσιακών Στοιχείων.....	20
5. ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ	21
6. ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ	23
7. ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΙΣΧΥΟΣ	23
8. ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ	23
9. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ.....	24
Παράρτημα 1: Διαδικασία Ελέγχου Απομείωσης.....	24

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1.1 ΠΡΟΟΙΜΙΟ

Όλα τα περιουσιακά στοιχεία που παρουσιάζονται στη κατάσταση χρηματοοικονομικής θέσης δεν πρέπει να είναι σε υπερεκτιμημένες αξίες, επομένως, η λογιστική αξία ενός περιουσιακού στοιχείου δεν πρέπει να υπερβαίνει το ανακτήσιμο ποσό του. Εάν η μείωση της αξίας που πραγματοποιείται μέσω της απόσβεσης δεν δύναται να θεωρηθεί ικανοποιητική για να διατηρήσει την αξία του περιουσιακού στοιχείου ίση με το ανακτήσιμο ποσό του, τότε απαιτείται επιπλέον μείωση της αξίας του η οποία θα αντικατοπτρίζεται μέσω της κατάστασης χρηματοοικονομικής θέσης. Αυτή η μείωση της αξίας ονομάζεται **απομείωση**. Τα περιουσιακά στοιχεία θα απομειωθούν σύμφωνα με τις διατάξεις της Λογιστικής Πολιτικής για τα Περιουσιακά Στοιχεία που Παράγουν Ταμειακές Ροές και της Λογιστικής Πολιτικής για τα Περιουσιακά Στοιχεία που δεν Παράγουν Ταμειακές Ροές. Προκειμένου να προσδιοριστεί ποια λογιστική πολιτική πρέπει να εφαρμόζεται, μια οντότητα πρέπει να καθορίσει την πρόθεση κατοχής ή χρήσης ενός περιουσιακού στοιχείου.

Η Κυπριακή Δημοκρατία και άλλες οντότητες ενδέχεται να κατέχουν περιουσιακά στοιχεία με σκοπό την παραγωγή εμπορικής απόδοσης, παρόλο που τα περιουσιακά στοιχεία ενδέχεται να μην επιτύχουν αυτόν τον στόχο κατά τη διάρκεια μιας συγκεκριμένης περιόδου αναφοράς. Αυτά τα περιουσιακά στοιχεία ταξινομούνται ως περιουσιακά στοιχεία που παράγουν ταμειακές ροές. Αντίθετα, ένα περιουσιακό στοιχείο μπορεί να μην παράγει ταμειακές ροές, ακόμη και αν παρήγαγε εμπορική απόδοση με ταμειακές ροές κατά τη διάρκεια μιας συγκεκριμένης περιόδου αναφοράς.

Τα περιουσιακά στοιχεία θα δημιουργήσουν μια εμπορική απόδοση όταν η οντότητα σκοπεύει να δημιουργήσει θετικές ταμειακές ροές από το περιουσιακό στοιχείο παρόμοιου χαρακτήρα με μια κερδοσκοπική οντότητα και συνεπώς οι ταμειακές ροές (ή απόδοση) που δημιουργούνται θα πρέπει να αντικατοπτρίζουν τον κίνδυνο που σχετίζεται με την κατοχή του περιουσιακού στοιχείου. Με άλλα λόγια, εκτός από την αρχική πρόθεση διατήρησης περιουσιακών στοιχείων για τη δημιουργία ταμειακών ροών, η πρόθεση θα πρέπει επίσης να είναι η δημιουργία ταμειακών ροών που σχετίζονται με την αγορά από αυτό το περιουσιακό στοιχείο. Στο βαθμό που οι ταμειακές ροές δεν σχετίζονται με την αγορά, αυτές οι ταμειακές ροές δεν είναι αντιπροσωπευτικές του κινδύνου που ενέχει η κατοχή του περιουσιακού στοιχείου.

Το ΔΛΠΔΤ 26 Απομείωση Περιουσιακών Στοιχείων που παράγουν Ταμειακές Ροές, ορίζει τα περιουσιακά στοιχεία που παράγουν ταμειακές ροές ως εξής:

Τα περιουσιακά στοιχεία που παράγουν ταμειακές ροές κατέχονται με κύριο στόχο να αποφέρουν εμπορική απόδοση.

Αντίθετα, το ΔΛΠΔΤ 21 Απομείωση Περιουσιακά στοιχεία που δεν παράγουν ταμειακές ροές, ορίζει τα περιουσιακά στοιχεία που δεν παράγουν ταμειακές ροές ως εξής:

Τα περιουσιακά στοιχεία που δεν παράγουν ταμειακές ροές είναι περιουσιακά στοιχεία εκτός από περιουσιακά στοιχεία που παράγουν

1.2 ΣΤΟΧΟΙ

Ο στόχος αυτής της λογιστικής πολιτικής είναι να περιγράψει τις διαδικασίες που εφαρμόζει μια οντότητα για να προσδιορίσει εάν ένα περιουσιακό στοιχείο που δεν παράγει ταμειακές ροές έχει απομειωθεί καθώς επίσης και την κατάλληλη λογιστική αντιμετώπιση και γνωστοποιήσεις σε περιουσιακά στοιχεία που έχουν υποστεί απομείωση. Ο στόχος αυτής της πολιτικής είναι να παρέχει τεχνική λογιστική καθοδήγηση για τη σύνταξη των οικονομικών καταστάσεων, έτσι ώστε να τους επιτρέπουν να δίνουν μια πιστή και δίκαιη εικόνα. Η προαναφερθείσα πολιτική καταρτίζεται σύμφωνα με οδηγίες από όλα τα σχετικά Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα του Δημόσιου Τομέα (ΔΛΠΔΤ).

1.3 ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Αυτή η λογιστική πολιτική εφαρμόζεται στη λογιστική αντιμετώπιση των περιουσιακών στοιχείων που δεν παράγουν ταμειακές ροές στις οικονομικές καταστάσεις της Κυπριακής Δημοκρατίας και των ενοποιημένων οντοτήτων της, όπως αυτά ορίζονται στη σχετική λογιστική πολιτική, εκτός από:

α) Αποθέματα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της Λογιστικής Πολιτικής για Αποθέματα,

β) Περιουσιακά στοιχεία που προκύπτουν από Κατασκευαστικά Συμβόλαια που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της Λογιστικής Πολιτικής για Κατασκευαστικά Συμβόλαια,

γ) Χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία που περιλαμβάνονται στο πεδίο εφαρμογής της Λογιστικής Πολιτικής για Χρηματοοικονομικά Μέσα,

δ) Επενδύσεις σε Ακίνητα που επιμετρώνται χρησιμοποιώντας τη μέθοδο δίκαιης αξίας και εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της Λογιστικής Πολιτικής για Ενσώματα Περιουσιακά Στοιχεία,

ε) Περιουσιακά στοιχεία που προκύπτουν από ωφελήματα προσωπικού που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της Λογιστικής Πολιτικής για Ωφελήματα Προσωπικού,

ζ) Άλλα περιουσιακά στοιχεία που παράγουν ταμειακές ροές για τα οποία οι λογιστικές απαιτήσεις απομείωσης περιλαμβάνονται σε άλλη λογιστική πολιτική.

Επενδύσεις σε:

i. Ελεγχόμενες οντότητες, όπως ορίζεται στη Λογιστική Πολιτική για Ενοποιημένες Οικονομικές Καταστάσεις,

ii. Συνδεδεμένες οντότητες, όπως ορίζεται στη Λογιστική Πολιτική για Επενδύσεις σε Συνδεδεμένες Οντότητες και Κοινοπραξίες και

iii. Κοινές ρυθμίσεις, όπως ορίζεται στη Λογιστική Πολιτική για Κοινές Ρυθμίσεις,

είναι χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία τα οποία εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της Λογιστικής Πολιτικής για Χρηματοοικονομικά Μέσα. Όπου αυτά τα περιουσιακά στοιχεία έχουν τη φύση των περιουσιακών στοιχείων που παράγουν ταμειακές ροές, αντιμετωπίζονται με τη Λογιστική Πολιτική για Περιουσιακά στοιχεία που Παράγουν Ταμειακές Ροές.

1.4 ΟΡΙΣΜΟΙ

Οι ακόλουθοι όροι χρησιμοποιούνται στην παρούσα λογιστική πολιτική με τις έννοιες που καθορίζονται:

Ενεργή αγορά είναι μια αγορά όπου όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις συντρέχουν:

- α) Τα στοιχεία που είναι αντικείμενο εμπορίου στην αγορά είναι ομοιογενή,
- β) Πρόθυμοι αγοραστές και πωλητές μπορεί κανονικά να βρεθούν οποιαδήποτε στιγμή και
- γ) Οι τιμές είναι διαθέσιμες στο κοινό.

Περιουσιακά στοιχεία που παράγουν ταμειακές ροές είναι περιουσιακά στοιχεία που κατέχονται με κύριο στόχο να αποφέρουν εμπορική απόδοση. Για τους σκοπούς απομείωσης, η υπεραξία θεωρείται περιουσιακό στοιχείο που παράγει ταμειακές ροές.

Κόστη διάθεσης είναι τα πρόσθετα κόστη που συνδέονται άμεσα με την πώληση ενός περιουσιακού στοιχείου, μη συμπεριλαμβανομένων των χρηματοδοτικών εξόδων και του φόρου εισοδήματος.

Δίκαιη αξία μείον το κόστος της πώλησης είναι το ποσό που μπορεί να ληφθεί από την πώληση ενός περιουσιακού στοιχείου σε μια συναλλαγή σε καθαρά εμπορική βάση, μεταξύ δύο μερών που ενεργούν με τη θέλησή τους και με πλήρη γνώση των συνθηκών της αγοράς, μείον το κόστος διάθεσης.

Απομείωση είναι μια απώλεια στα μελλοντικά οικονομικά οφέλη ή το δυναμικό εξυπηρέτησης ενός περιουσιακού στοιχείου, πέρα από τη συστηματική αναγνώριση της απώλειας των μελλοντικών οικονομικών ωφελειών ή του δυναμικού εξυπηρέτησης μέσω της απόσβεσης.

Τα περιουσιακά στοιχεία που δεν παράγουν ταμειακές ροές είναι περιουσιακά στοιχεία εκτός από περιουσιακά στοιχεία που παράγουν ταμειακές ροές.

Ανακτήσιμο ποσό υπηρεσίας είναι η υψηλότερη αξία μεταξύ της δίκαιης αξίας ενός περιουσιακού στοιχείου που δεν παράγει ταμειακές ροές μείον το κόστος πώλησης και της αξίας λόγω χρήσης.

Ωφέλιμη ζωή είναι είτε:

- α) Η περίοδος κατά τη διάρκεια της οποίας ένα περιουσιακό στοιχείο αναμένεται να χρησιμοποιηθεί από την οντότητα ή

β) Το πλήθος των μονάδων παραγωγής ή όμοιων μονάδων που αναμένεται να αποκτήσει η οντότητα από το περιουσιακό στοιχείο.

Αξία λόγω χρήσης ενός περιουσιακού στοιχείου που δεν παράγει ταμειακές ροές είναι η παρούσα αξία του υπόλοιπου δυναμικού εξυπηρέτησης του περιουσιακού στοιχείου.

Οποιοσδήποτε άλλος όρος ορίζεται σε άλλες λογιστικές πολιτικές που έχουν εγκριθεί από την κυβέρνηση της Κυπριακής Δημοκρατίας, έχουν την έννοια που παρουσιάζεται σε αυτές τις λογιστικές πολιτικές.

2. ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ

2.1 ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΕΑΝ ΤΟ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ ΕΙΝΑΙ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ ΠΟΥ ΠΑΡΑΓΕΙ ΤΑΜΕΙΑΚΕΣ ΡΟΕΣ Η ΠΟΥ ΔΕΝ ΠΑΡΑΓΕΙ ΤΑΜΕΙΑΚΕΣ ΡΟΕΣ

Τα **περιουσιακά στοιχεία που παράγουν ταμειακές ροές** είναι περιουσιακά στοιχεία που κατέχονται με **κύριο στόχο να αποφέρουν εμπορική απόδοση**. Ένα περιουσιακό στοιχείο αποφέρει εμπορική απόδοση όταν χρησιμοποιείται με τρόπο συνεπή με αυτόν που εφαρμόζεται από μια κερδοσκοπική οντότητα. Η κατοχή ενός περιουσιακού στοιχείου για τη δημιουργία εμπορικής απόδοσης υποδηλώνει ότι μια οντότητα σκοπεύει να δημιουργήσει θετικές ταμειακές εισροές από το περιουσιακό στοιχείο (ή από τη μονάδα δημιουργίας ταμειακών ροών στην οποία ανήκει το περιουσιακό στοιχείο) και να κερδίσει μια εμπορική απόδοση που αντικατοπτρίζει τον κίνδυνο που συνεπάγεται η κατοχή του περιουσιακού στοιχείου.

Τα περιουσιακά στοιχεία που κατέχονται με **κύριο στόχο να παρέχουν δημόσιες υπηρεσίες** είναι τα **περιουσιακά στοιχεία που δεν παράγουν ταμειακές ροές** και συνεπώς υπόκεινται στις διατάξεις της Λογιστικής Πολιτικής για Περιουσιακά Στοιχεία που δεν Παράγουν Ταμειακές Ροές.

Ένα περιουσιακό στοιχείο μπορεί να κατέχεται με κύριο στόχο τη δημιουργία εμπορικής απόδοσης, παρόλο που δεν πληροί αυτόν τον στόχο κατά τη διάρκεια μιας συγκεκριμένης περιόδου αναφοράς. Αντίθετα, ένα περιουσιακό στοιχείο μπορεί να είναι ένα περιουσιακό στοιχείο που δεν παράγει ταμειακές ροές, παρόλο που μπορεί να παράγει όσες ταμειακές ροές χρειάζεται από την χρήση του ή δημιουργώντας εμπορική απόδοση κατά τη διάρκεια μιας συγκεκριμένης περιόδου αναφοράς.

Υπάρχουν περιπτώσεις όπου ένα περιουσιακό στοιχείο **χρησιμοποιείται για να παράγει ταμειακές ροές**, δημιουργώντας ταμειακές ροές και **ταυτόχρονα να χρησιμοποιείται και για να μην παράγει ταμειακές ροές**. Ο βαθμός στον οποίο το περιουσιακό στοιχείο κατέχεται με **στόχο** την παροχή εμπορικής απόδοσης **πρέπει να εξεταστεί** για να προσδιοριστεί εάν η οντότητα θα πρέπει να εφαρμόσει τις διατάξεις της Λογιστικής Πολιτικής για τα Περιουσιακά Στοιχεία που δεν Παράγουν Ταμειακές Ροές ή τις διατάξεις της Λογιστικής Πολιτικής για τα Περιουσιακά στοιχεία που Παράγουν ταμειακές ροές. Η σημαντικότητα και των δύο στοιχείων θα πρέπει να αξιολογείται (στοιχείο μετρητών και μη του περιουσιακού στοιχείου).

Σε ορισμένες περιπτώσεις, **μπορεί να είναι δύσκολο να προσδιοριστεί αν ο στόχος ενός περιουσιακού στοιχείου είναι να δημιουργήσει εμπορική απόδοση**. Σε τέτοιες περιπτώσεις είναι απαραίτητο να **αξιολογηθεί η σημασία της ταμειακής ροής**. Σε

περιπτώσεις όπου μια οντότητα εξακολουθεί να αμφιβάλλει, εάν ένα περιουσιακό στοιχείο είναι ένα περιουσιακό στοιχείο που παράγει ταμειακές ροές ή ένα περιουσιακό στοιχείο που δεν παράγει ταμειακές ροές, θεωρείται ότι το περιουσιακό στοιχείο είναι ένα περιουσιακό στοιχείο που δεν παράγει ταμειακές ροές, παρέχοντας δημόσιας υπηρεσίας και αντιμετωπίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας λογιστικής πολιτικής.

Απομείωση

ΔΛΠΔΤ 21, Απομείωση Περιουσιακών Στοιχείων που δεν Παράγουν Ταμειακές ροές ορίζει την απομείωση ως εξής:

Η απομείωση είναι ζημιά στα μελλοντικά οικονομικά οφέλη ή στην προσφερόμενη υπηρεσία ενός περιουσιακού στοιχείου, πέραν της συστηματικής αναγνώρισης της ζημιάς των οικονομικών οφελών ή της προσφερόμενης υπηρεσίας του περιουσιακού στοιχείου μέσω της απομείωσης.

Επομένως, αντικατοπτρίζει μια μείωση στη χρησιμότητα του περιουσιακού στοιχείου για την οντότητα που το ελέγχει.

2.2 ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΕΑΝ ΕΝΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΛΕΓΧΘΕΙ ΓΙΑ ΑΠΟΜΕΙΩΣΗ

Ένα περιουσιακό στοιχείο που δεν παράγει ταμειακές ροές απομειώνεται όταν η λογιστική του αξία υπερβαίνει το ανακτήσιμο ποσό της υπηρεσίας του.



1. Η οντότητα αξιολογεί σε κάθε ημερομηνία αναφοράς εάν υπάρχει ένδειξη ότι ένα περιουσιακό στοιχείο μπορεί να έχει απομειωθεί. Η παράγραφος 3 πιο κάτω προσδιορίζει τις βασικές ενδείξεις που υποδεικνύουν πότε μπορεί να έχει προκληθεί ζημιά απομείωσης. Εάν υπάρχει τέτοια ένδειξη, η οντότητα θα εκτιμήσει το ανακτήσιμο ποσό του περιουσιακού στοιχείου. Εάν δεν υπάρχει ένδειξη πιθανής ζημιάς απομείωσης, η παρούσα λογιστική πολιτική δεν απαιτεί από την οντότητα να προβεί σε επίσημη εκτίμηση του ανακτήσιμου ποσού.
2. Ανεξάρτητα εάν υπάρχει ένδειξη απομείωσης, η οντότητα επίσης θα εξετάσει ένα άυλο περιουσιακό στοιχείο με αόριστη ωφέλιμη ζωή ή ένα άυλο περιουσιακό

στοιχείο που δεν είναι ακόμη διαθέσιμο για χρήση για απομείωση ετησίως, συγκρίνοντας τη λογιστική αξία του με το ανακτήσιμο ποσό του. Ο έλεγχος απομείωσης πρέπει να διενεργείται τουλάχιστον μία φορά το χρόνο εντός του τελευταίου τριμήνου της περιόδου αναφοράς.

2.2.1 ΚΥΡΙΕΣ ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ ΑΠΟΜΕΙΩΣΗΣ

1. Κατά την εκτίμηση, αν και κατά πόσο υπάρχει οποιαδήποτε ένδειξη ότι ένα περιουσιακό στοιχείο μπορεί να είναι απομειωμένο, η οντότητα πρέπει να λαμβάνει υπόψη, κατ' ελάχιστο, τις ακόλουθες ενδείξεις:

α. Εξωτερικές πηγές πληροφόρησης

- i. Παύση, ή αναμενόμενη παύση της ζήτησης ή ανάγκης για υπηρεσίες που παρέχει το περιουσιακό στοιχείο ή
- ii. Σημαντικές μακροπρόθεσμες μεταβολές με δυσμενείς επιπτώσεις στην οντότητα έχουν πραγματοποιηθεί κατά τη διάρκεια της περιόδου ή θα πραγματοποιηθούν στο εγγύς μέλλον, στο τεχνολογικό, νομικό ή κυβερνητικό περιβάλλον στο οποίο η οντότητα δραστηριοποιείται,

β. Εσωτερικές πηγές πληροφόρησης

- i. Υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τη φυσική ζημία ενός περιουσιακού στοιχείου,
- ii. Σημαντικές μακροπρόθεσμες μεταβολές με δυσμενείς επιπτώσεις στην οντότητα έχουν πραγματοποιηθεί κατά τη διάρκεια της περιόδου, ή αναμένεται να πραγματοποιηθούν στο εγγύς μέλλον, στον βαθμό στον οποίο ή τον τρόπο με τον οποίο ένα περιουσιακό στοιχείο χρησιμοποιείται ή αναμένεται να χρησιμοποιηθεί. Αυτές οι αλλαγές περιλαμβάνουν το περιουσιακό στοιχείο να είναι αδρανές, να υπάρχουν σχέδια για διακοπή ή αναδιάρθρωση της λειτουργίας στην οποία ανήκει ένα περιουσιακό στοιχείο, σχέδια για διάθεση ενός περιουσιακού στοιχείου πριν από την προηγούμενως αναμενόμενη ημερομηνία και η επανεκτίμηση της ωφέλιμης ζωής ενός περιουσιακού στοιχείου ως περιορισμένη αντί αόριστη,
- iii. Μια απόφαση να σταματήσει η κατασκευή του περιουσιακού στοιχείου πριν ολοκληρωθεί ή τεθεί σε χρήση και
- iv. Υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία από εσωτερική αναφορά, που δείχνει ότι η οικονομική απόδοση του περιουσιακού στοιχείου είναι ή θα είναι, σημαντικά χειρότερη από την αναμενόμενη. Τέτοια στοιχεία από εσωτερική πληροφόρηση που δείχνουν ότι ένα περιουσιακό στοιχείο μπορεί να απομειωθεί, σχετίζεται με την ικανότητα του περιουσιακού στοιχείου να παρέχει αγαθά ή υπηρεσίες και όχι με μείωση της ζήτησης για

αγαθά ή υπηρεσίες που παρέχονται από το περιουσιακό στοιχείο. Αυτό περιλαμβάνει την ύπαρξη:

α) Σημαντικού υψηλότερου κόστους λειτουργίας ή συντήρησης του περιουσιακού στοιχείου, σε σύγκριση με αυτά που είχαν αρχικά προϋπολογιστεί και

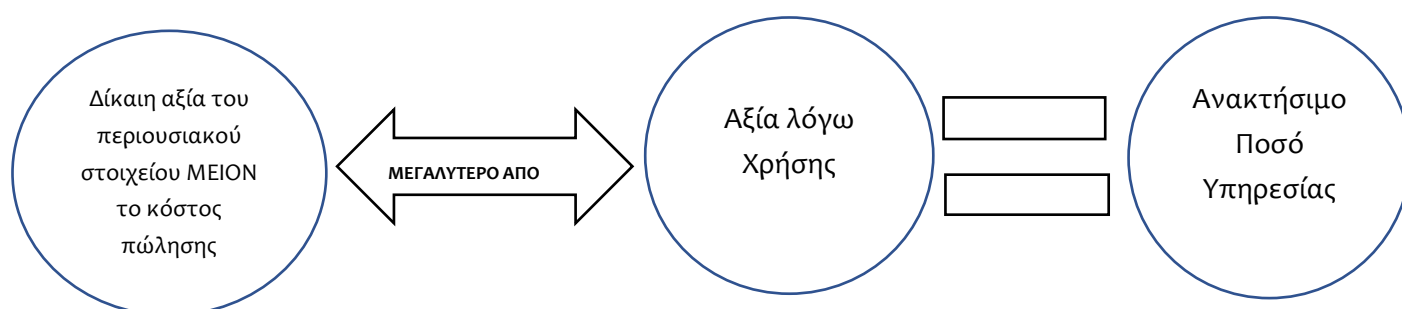
β) Σημαντικά χαμηλότερα επίπεδα εξυπηρέτησης ή παραγωγής που παρέχονται από το στοιχείο, σε σύγκριση με εκείνα που αρχικά αναμενόταν λόγω της κακής λειτουργικής απόδοσης.

2. Οι ενδείξεις που αναφέρονται στην παράγραφο (1) πιο πάνω, δεν είναι εξαντλητικές. Μπορεί να υπάρχουν άλλες ενδείξεις που να καθορίζουν ότι ένα περιουσιακό στοιχείο μπορεί να απομειωθεί. Η ύπαρξη άλλων ενδείξεων απομείωσης θα πρέπει να εξεταστεί και, ως εκ τούτου, μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα η οντότητα να εκτιμήσει το ανακτήσιμο ποσό υπηρεσίας του περιουσιακού στοιχείου. Τέτοιες ενδείξεις μπορεί να είναι:
 - α) Κατά τη διάρκεια της περιόδου, η αγοραία αξία ενός περιουσιακού στοιχείου έχει μειωθεί σημαντικά, περισσότερο από ό, τι θα αναμενόταν ως αποτέλεσμα του χρόνου ή της κανονικής χρήσης,
 - β) Μια σημαντική μακροπρόθεσμη μείωση (αλλά όχι απαραίτητα διακοπή ή σχεδόν διακοπή) στη ζήτηση ή ανάγκη για υπηρεσίες που παρέχονται από τα περιουσιακά στοιχεία.
3. Η έννοια της σημαντικότητας εφαρμόζεται κατά τον προσδιορισμό του αν και κατά πόσον το ανακτήσιμο ποσό υπηρεσίας ενός περιουσιακού στοιχείου χρειάζεται να εκτιμηθεί. Για παράδειγμα, εάν οι προηγούμενοι υπολογισμοί δείχνουν ότι το ανακτήσιμο ποσό ενός περιουσιακού στοιχείου είναι σημαντικά μεγαλύτερο από τη λογιστική του αξία, η οντότητα δεν χρειάζεται να επανεκτιμήσει το ανακτήσιμο ποσό του περιουσιακού στοιχείου εάν δεν έχουν συμβεί γεγονότα που θα εξαλείφουν τη διαφορά. Ομοίως, προηγούμενη ανάλυση μπορεί να δείξει ότι το ανακτήσιμο ποσό υπηρεσίας ενός περιουσιακού στοιχείου δεν επηρεάζεται από μία (ή περισσότερες) από τις ενδείξεις που αναφέρονται στην παράγραφο (1) πιο πάνω.
4. Εάν υπάρχει ένδειξη ότι ένα περιουσιακό στοιχείο μπορεί να είναι απομειωμένο, αυτό μπορεί να υποδεικνύει ότι η υπόλοιπη ωφέλιμη ζωή, η μέθοδος απόσβεσης ή η υπολειμματική αξία για το περιουσιακό στοιχείο πρέπει να επανεξεταστεί και να προσαρμοστεί σύμφωνα με τη λογιστική πολιτική που ισχύει για το περιουσιακό στοιχείο, ακόμη και αν δεν αναγνωρίζεται ζημία απομείωσης για το περιουσιακό στοιχείο.

3. ΕΠΙΜΕΤΡΗΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΜΕΙΩΣΗΣ

Όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, ένα περιουσιακό στοιχείο απομειώνεται όταν η λογιστική του αξία υπερβαίνει το ανακτήσιμο ποσό του.

Η παρούσα λογιστική πολιτική ορίζει το ανακτήσιμο ποσό υπηρεσίας ως το υψηλότερο της δίκαιης αξίας ενός περιουσιακού στοιχείου μείον το κόστος πώλησης και της αξίας λόγω χρήσης. Στην ενότητα 3 καθορίζονται οι απαιτήσεις για την επιμέτρηση του ανακτήσιμου ποσού. Αυτές οι απαιτήσεις χρησιμοποιούν τον όρο «ένα περιουσιακό στοιχείο» αλλά ισχύουν εξίσου για ένα μεμονωμένο περιουσιακό στοιχείο ή μια μονάδα που δεν δημιουργεί ταμειακές ροές.



1. Δεν είναι πάντοτε απαραίτητο να προσδιορίζεται τόσο η δίκαιη αξία ενός περιουσιακού στοιχείου μείον το κόστος πώλησης όσο και η αξία λόγω χρήσης του. Εάν οποιοδήποτε από αυτά τα ποσά υπερβαίνει τη λογιστική αξία του περιουσιακού στοιχείου, το περιουσιακό στοιχείο δεν απομειώνεται και δεν είναι απαραίτητο να εκτιμηθεί το άλλο ποσό.
2. Μπορεί να είναι δυνατόν να προσδιοριστεί η δίκαιη αξία μείον το κόστος πώλησης, ακόμη και όταν ένα περιουσιακό στοιχείο δεν είναι αντικείμενο εμπορίου σε μια ενεργή αγορά. Η παράγραφος 3.2.1 (2) καθορίζει πιθανές εναλλακτικές βάσεις για την εκτίμηση της δίκαιης αξίας μείον το κόστος πώλησης όταν δεν υπάρχει ενεργή αγορά για το περιουσιακό στοιχείο. Ωστόσο, μερικές φορές δεν θα είναι δυνατό να προσδιοριστεί η δίκαιη αξία μείον το κόστος πώλησης, επειδή δεν υπάρχει βάση για αξιόπιστη εκτίμηση του ποσού που μπορεί να ληφθεί από την πώληση του περιουσιακού στοιχείου σε μια συναλλαγή μεταξύ δύο μερών που ενεργούν με τη θέλησή τους και με πλήρη γνώση των συνθηκών της αγοράς. Σε αυτήν την περίπτωση, η οντότητα θα χρησιμοποιήσει την αξία λόγω χρήσης του περιουσιακού στοιχείου ως ανακτήσιμο ποσό υπηρεσίας.
3. Εάν δεν υπάρχει κανένας λόγος να πιστεύουμε ότι η αξία λόγω χρήσης ενός περιουσιακού στοιχείου υπερβαίνει ουσιαστικά την δίκαιη αξία του μείον το κόστος πώλησης, η δίκαιη αξία του περιουσιακού στοιχείου μείον το κόστος πώλησης θα χρησιμοποιείται ως το ανακτήσιμο ποσό υπηρεσίας. Αυτό συχνά θα συμβαίνει για ένα περιουσιακό στοιχείο που προορίζεται για πώληση, επειδή η αξία λόγω χρήσης

ενός περιουσιακού στοιχείου που προορίζεται για πώληση θα αποτελείται κυρίως από τα καθαρά έσοδα από την πώληση του. Ωστόσο, για πολλά περιουσιακά στοιχεία που δεν παράγουν ταμειακές ροές του δημόσιου τομέα και κατέχονται σε συνεχή βάση για την παροχή εξειδικευμένων υπηρεσιών ή δημόσιων αγαθών στην κοινότητα, η αξία λόγω χρήσης του περιουσιακού στοιχείου είναι πιθανό να είναι μεγαλύτερη από τη δίκαιη αξία μείον το κόστος πώλησης.

4. Σε μερικές περιπτώσεις, εκτιμήσεις, μέσοι όροι και εν συντομία υπολογισμοί μπορούν να παρέχουν μια λογική προσέγγιση για τον προσδιορισμό της δίκαιης αξίας απομειωμένης κατά το κόστος της πώλησης ή της αξίας λόγω χρήσης.

3.1 ΕΠΙΜΕΤΡΗΣΗ ΤΟΥ ΑΝΑΚΤΗΣΙΜΟΥ ΠΟΣΟΥ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΕΝΟΣ ΑΥΛΟΥ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ ΜΕ ΑΟΡΙΣΤΗ ΩΦΕΛΙΜΗ ΖΩΗ

1. Σύμφωνα με τις απαιτήσεις της παραγράφου 2.2 (2), ένα άυλο περιουσιακό στοιχείο με αόριστη ωφέλιμη ζωή ελέγχεται για απομείωση μία φορά το χρόνο εντός του τελευταίου τριμήνου της περιόδου αναφοράς. Ωστόσο, ο πιο πρόσφατος λεπτομερής υπολογισμός του ανακτήσιμου ποσού υπηρεσίας προηγούμενης περιόδου μπορεί να χρησιμοποιηθεί στον έλεγχο απομείωσης για το περιουσιακό στοιχείο αυτό στην τρέχουσα περίοδο, με την προϋπόθεση ότι πληρούνται **όλα** τα ακόλουθα κριτήρια:
 - α) Εάν ένα άυλο περιουσιακό στοιχείο δεν παρέχει υπηρεσίες από τη συνεχιζόμενη χρήση του οι οποίες είναι σε μεγάλο βαθμό ανεξάρτητες από αυτές που παρέχονται από άλλα περιουσιακά στοιχεία ή ομάδες περιουσιακών στοιχείων και επομένως ελέγχεται για απομείωση ως μέρος της μονάδας δημιουργίας ταμειακών ροών στην οποία ανήκει, τα περιουσιακά στοιχεία και οι υποχρεώσεις που αποτελούν αυτή την μονάδα δεν έχει αλλάξει σημαντικά από τον πιο πρόσφατο υπολογισμό του ανακτήσιμου ποσού,
 - β) Ο πιο πρόσφατος υπολογισμός του ανακτήσιμου ποσού κατέληξε σε ποσό που υπερέβαινε τη λογιστική αξία του περιουσιακού στοιχείου κατά ένα σημαντικό ποσοστό και
 - γ) Βάσει ανάλυσης των γεγονότων που έχουν συμβεί και των συνθηκών που έχουν μεταβληθεί από τον πιο πρόσφατο υπολογισμό του ανακτήσιμου ποσού υπηρεσίας, η πιθανότητα ότι ένας προσδιορισμός του τρέχοντος ανακτήσιμου ποσού υπηρεσίας θα κατέληγε σε ποσό χαμηλότερο της λογιστικής αξίας της μονάδας είναι απομακρυσμένη.

3.2 ΕΠΙΜΕΤΡΗΣΗ ΤΟΥ ΑΝΑΚΤΗΣΙΜΟΥ ΠΟΣΟΥ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

3.2.1 ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΗΣ ΑΞΙΑΣ ΜΕΙΟΝ ΤΟ ΚΟΣΤΟΣ ΠΩΛΗΣΗΣ

1. Η βέλτιστη ένδειξη της δίκαιης αξίας μείον το κόστος της πώλησης ενός περιουσιακού στοιχείου, είναι μια τιμή σε μια δεσμευτική συμφωνία πώλησης, σε μια συναλλαγή σε καθαρά εμπορική βάση, αναπροσαρμοσμένη με τα επιπρόσθετα κόστη που θα ήταν άμεσα καταλογιστέα κατά τη διάθεση του περιουσιακού στοιχείου.
2. **Περιουσιακά στοιχεία για τα οποία υπάρχει ενεργής αγορά**
Αν δεν υπάρχει δεσμευτική συμφωνία πώλησης, αλλά ένα περιουσιακό στοιχείο είναι αντικείμενο εμπορίου σε μια ενεργή αγορά, η δίκαιη αξία μείον το κόστος της πώλησης είναι **η αγοραία τιμή του περιουσιακού στοιχείου μείον τα κόστη διάθεσης**. Η κατάλληλη αγοραία τιμή είναι συνήθως η **τρέχουσα τιμή προσφοράς**. Όταν τρέχουσες τιμές προσφοράς δεν είναι διαθέσιμες, η τιμή της πλέον πρόσφατης συναλλαγής μπορεί να παρέχει μια βάση από την οποία να εκτιμάται η δίκαιη αξία μείον το κόστος της πώλησης, με την προϋπόθεση ότι δεν υπήρξε μια σημαντική μεταβολή σε οικονομικές συνθήκες μεταξύ της ημερομηνίας συναλλαγής και της ημερομηνίας κατά την οποία γίνεται η εκτίμηση.
3. **Περιουσιακά στοιχεία για τα οποία δεν υπάρχει ενεργής αγορά**
Αν δεν υπάρχει δεσμευτική συμφωνία πώλησης ή ενεργής αγορά για ένα περιουσιακό στοιχείο, η δίκαιη αξία μείον το κόστος της πώλησης βασίζεται στην **καλύτερη διαθέσιμη πληροφόρηση** η οποία θα αντανάκλα το ποσό που η οντότητα θα μπορούσε να λάβει, κατά την ημερομηνία αναφοράς, από τη διάθεση του περιουσιακού στοιχείου σε μια συναλλαγή σε καθαρά εμπορική βάση, μεταξύ δύο μερών που ενεργούν με τη θέλησή τους και με πλήρη γνώση των συνθηκών της αγοράς, μετά την αφαίρεση του κόστους διάθεσης. Κατά τον προσδιορισμό αυτού του ποσού, η οντότητα **θα μπορούσε να λάβει υπόψη το αποτέλεσμα των πρόσφατων συναλλαγών για όμοια περιουσιακά στοιχεία, εντός του ίδιου επιχειρηματικού περιβάλλοντος**. Η δίκαιη αξία μείον το κόστος της πώλησης δεν αντανάκλα μια αναγκαστική πώληση, εκτός και αν η οντότητα είναι υποχρεωμένη να πωλήσει άμεσα.
4. Κόστη διάθεσης, άλλα εκτός από εκείνα που έχουν ήδη αναγνωριστεί ως υποχρεώσεις, θα αφαιρούνται κατά τον προσδιορισμό της δίκαιης αξίας μείον το κόστος της πώλησης. Παραδείγματα τέτοιου κόστους είναι τα νομικά έξοδα, χαρτόσημα και παρόμοιοι φόροι συναλλαγών, έξοδα μεταφοράς του περιουσιακού στοιχείου και άμεσα επιπρόσθετα κόστη για τη θέση του περιουσιακού στοιχείου σε κατάσταση πώλησης. Ωστόσο, ωφελήματα μετά την έξοδο από την υπηρεσία (όπως ορίστηκαν στη Λογιστική Πολιτική για Ωφελήματα Προσωπικού) και κόστη που συνδέονται με τον περιορισμό ή την αναδιοργάνωση μιας επιχείρησης, που

είναι συνέπεια της διάθεσης ενός περιουσιακού στοιχείου, δεν είναι άμεσα επιπρόσθετα κόστη για τη διάθεση του περιουσιακού στοιχείου.

3.2.2 ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΞΙΑΣ ΛΟΓΩ ΧΡΗΣΗΣ

Για τους σκοπούς της παρούσας λογιστικής πολιτικής, η αξία λόγω χρήσης ενός περιουσιακού στοιχείου που δεν παράγει ταμειακές ροές ορίζεται ως εξής:

Η παρούσα αξία του υπολειπόμενου ποσού παροχής υπηρεσιών του περιουσιακού στοιχείου.

Η παρούσα αξία του υπολειπόμενου ποσού παροχή υπηρεσιών του περιουσιακού στοιχείου καθορίζεται χρησιμοποιώντας οποιαδήποτε από τις προσεγγίσεις που αναγνωρίζονται στις πιο κάτω παραγράφους, ανάλογα με την περίπτωση.

Εφαρμογή των Προσεγγίσεων

Η επιλογή της καταλληλότερης προσέγγισης για την επιμέτρηση της της αξίας λόγω χρήσης εξαρτάται από τη διαθεσιμότητα δεδομένων και τη φύση της απομείωσης:

α) Οι απομειώσεις που εντοπίζονται από σημαντικές μακροπρόθεσμες μεταβολές στο **τεχνολογικό, νομικό ή κυβερνητικό περιβάλλον** είναι γενικά μετρήσιμες χρησιμοποιώντας την **προσέγγιση του αποσβεσμένου κόστους αντικατάστασης** ή την **προσέγγιση μονάδων υπηρεσίας**, όταν απαιτείται,

β) Οι απομειώσεις που εντοπίστηκαν από μια σημαντική μακροπρόθεσμη μεταβολή στην έκταση ή τον τρόπο χρήσης, συμπεριλαμβανομένης αυτής που προσδιορίστηκε από την διακοπή ή σχεδόν τη διακοπή της ζήτησης, είναι γενικά μετρήσιμες χρησιμοποιώντας την **προσέγγιση του αποσβεσμένου κόστους αντικατάστασης** ή την **προσέγγιση μονάδων υπηρεσίας**, όταν απαιτείται και

γ) Οι απομειώσεις που αναγνωρίζονται από **φυσικές ζημιές** είναι γενικά μετρήσιμες χρησιμοποιώντας την **προσέγγιση κόστους αποκατάστασης** ή την **προσέγγιση του αποσβεσμένου κόστους αντικατάστασης**, όταν χρειάζεται.

3.2.2.1 Προσέγγιση του Αποσβεσμένου Κόστους Αντικατάστασης

Σύμφωνα με αυτήν την προσέγγιση, η παρούσα αξία του υπόλοιπου δυναμικού υπηρεσίας ενός περιουσιακού στοιχείου προσδιορίζεται ως το αποσβεσμένο κόστος αντικατάστασης του περιουσιακού στοιχείου. Το κόστος αντικατάστασης ενός περιουσιακού στοιχείου είναι το κόστος αντικατάστασης του ακαθάριστου δυναμικού εξυπηρέτησης του περιουσιακού στοιχείου. Αυτό το κόστος αποσβένεται για να αντικατοπτρίξει το περιουσιακό στοιχείο στη χρήση του. Ένα περιουσιακό στοιχείο μπορεί να αντικατασταθεί είτε μέσω αναπαραγωγής (αντιγραφής) του υπάρχοντος

περιουσιακού στοιχείου είτε μέσω αντικατάστασης του ακαθάριστου δυναμικού υπηρεσιών του. Το αποσβεσμένο κόστος αντικατάστασης μετρείται ως το κόστος αναπαραγωγής ή αντικατάστασης του περιουσιακού στοιχείου, όποιο από τα δύο είναι χαμηλότερο, μείον συσσωρευμένες αποσβέσεις που υπολογίζονται με βάση το κόστος αυτό, για να αντικατοπτρίζει το ήδη προσφερόμενο ποσό υπηρεσίας ή το τελικό ποσό προσφερόμενων υπηρεσιών του περιουσιακού στοιχείου.

Το κόστος αντικατάστασης και το κόστος αναπαραγωγής ενός περιουσιακού στοιχείου καθορίζονται σε «βελτιστοποιημένη» βάση. Το σκεπτικό είναι ότι η οντότητα δεν θα αντικαταστήσει ή αναπαράγει το περιουσιακό στοιχείο με παρόμοιο περιουσιακό στοιχείο εάν το περιουσιακό στοιχείο που πρόκειται να αντικατασταθεί ή να αναπαραχθεί είναι υπερανασχεδιασμένο ή πλεονάζον περιουσιακό στοιχείο. Τα υπερανασχεδιασμένα περιουσιακά στοιχεία περιέχουν χαρακτηριστικά που δεν είναι απαραίτητα για τα αγαθά ή τις υπηρεσίες που παρέχει το περιουσιακό στοιχείο. Τα πλεονάζοντα περιουσιακά στοιχεία είναι περιουσιακά στοιχεία που έχουν μεγαλύτερη χωρητικότητα από ό, τι είναι απαραίτητο για την κάλυψη της ζήτησης αγαθών ή υπηρεσιών που παρέχει το περιουσιακό στοιχείο. Ο προσδιορισμός του κόστους αντικατάστασης ή του κόστους αναπαραγωγής ενός περιουσιακού στοιχείου σε βελτιστοποιημένη βάση αντικατοπτρίζει έτσι την δυνατότητα παροχής υπηρεσιών που απαιτείται από το περιουσιακό στοιχείο.

Σε ορισμένες περιπτώσεις, η ικανότητα αναμονής ή πλεονάσματος διατηρείται για ασφάλεια ή για άλλους λόγους. Αυτό προκύπτει από την ανάγκη διασφάλισης ότι υπάρχει επαρκής χωρητικότητα υπηρεσίας στις συγκεκριμένες συνθήκες της οντότητας. Για παράδειγμα, η πυροσβεστική υπηρεσία πρέπει να διαθέτει πυροσβεστικούς κινητήρες σε αναμονή για την παροχή υπηρεσιών σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης. Τέτοιο πλεόνασμα ή ικανότητα αναμονής αποτελεί μέρος της απαιτούμενης δυνατότητας παροχής υπηρεσιών του περιουσιακού στοιχείου.

3.2.2.2 Προσέγγιση κόστους Αποκατάστασης

Το κόστος αποκατάστασης είναι το κόστος αποκατάστασης της δυνατότητας παροχής υπηρεσιών ενός περιουσιακού στοιχείου στο επίπεδο πριν την απομείωση. Σύμφωνα με αυτήν την προσέγγιση, η παρούσα αξία του υπολειπόμενης δυνατότητας παροχής υπηρεσιών του περιουσιακού στοιχείου προσδιορίζεται αφαιρώντας το εκτιμώμενο κόστος αποκατάστασης του περιουσιακού στοιχείου από το τρέχον κόστος αντικατάστασης της υπολειπόμενης δυνατότητας παροχής υπηρεσιών του περιουσιακού στοιχείου πριν από την απομείωση. Το τελευταίο κόστος καθορίζεται συνήθως ως το αποσβεσμένο κόστος αναπαραγωγής ή αντικατάστασης του περιουσιακού στοιχείου, όποιο είναι χαμηλότερο.

3.2.2.3 Προσέγγιση Μονάδων Εξυπηρέτησης

Σύμφωνα με αυτήν την προσέγγιση, η παρούσα αξία της υπολειπόμενης δυνατότητας παροχής υπηρεσιών του περιουσιακού στοιχείου προσδιορίζεται μειώνοντας το τρέχον κόστος της υπολειπόμενης δυνατότητας παροχής υπηρεσιών του περιουσιακού στοιχείου πριν από την απομείωση για να συμφωνεί με τον μειωμένο αριθμό μονάδων εξυπηρέτησης που αναμένονται από το περιουσιακό στοιχείο στην απομειωμένη κατάσταση. Όπως στην προσέγγιση κόστους αποκατάστασης, το τρέχον κόστος αντικατάστασης της υπολειπόμενης δυνατότητας παροχής υπηρεσιών του περιουσιακού στοιχείου πριν από την απομείωση προσδιορίζεται συνήθως ως το αποσβεσμένο κόστος αναπαραγωγής ή αντικατάστασης του περιουσιακού στοιχείου πριν από την απομείωση, όποιο από τα δύο είναι χαμηλότερο.

4. ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΖΗΜΙΑΣ ΑΠΟΜΕΙΩΣΗΣ

Ζημία απομείωσης προκύπτει εάν, και μόνο εάν, το ανακτήσιμο ποσό υπηρεσίας ενός περιουσιακού στοιχείου είναι μικρότερο από τη λογιστική του αξία. Σε μια τέτοια περίπτωση, η λογιστική αξία του περιουσιακού στοιχείου μειώνεται στο ανακτήσιμο ποσό υπηρεσίας του, επομένως, η μείωση είναι ζημία απομείωσης και αναγνωρίζεται στο πλεόνασμα ή έλλειμμα.

4.1 ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΖΗΜΙΑ ΑΠΟΜΕΙΩΣΗΣ

1. Μια ζημία απομείωσης θα αναγνωρίζεται αμέσως σε πλεόνασμα ή έλλειμμα, εκτός εάν το περιουσιακό στοιχείο μεταφέρεται σε αναπροσαρμοσμένο ποσό σύμφωνα με μια άλλη λογιστική πολιτική (για παράδειγμα η Λογιστική Πολιτική για Ενσώματα Περιουσιακά Στοιχεία ή τη Λογιστική Πολιτική για Άυλα Περιουσιακά Στοιχεία) Οποιαδήποτε ζημία απομείωσης ενός αναπροσαρμοσμένου περιουσιακού στοιχείου αντιμετωπίζεται ως μείωση αναπροσαρμογής σύμφωνα με την κατάλληλη λογιστική πολιτική.
2. Όταν το εκτιμώμενο ποσό για μια ζημία απομείωσης είναι μεγαλύτερο από τη λογιστική αξία του περιουσιακού στοιχείου, η λογιστική αξία του περιουσιακού στοιχείου μειώνεται στο μηδέν με αντίστοιχο ποσό που αναγνωρίζεται ως πλεόνασμα ή έλλειμμα. Μια υποχρέωση θα αναγνωριζόταν μόνο εάν το απαιτεί άλλη λογιστική πολιτική. Η οντότητα ενδέχεται να χρειαστεί να προβεί σε πρόβλεψη για τη διάλυση του κόστους, εάν απαιτείται από τη Λογιστική Πολιτική για Προβλέψεις, Ενδεχόμενες Υποχρεώσεις και Ενδεχόμενες Απαιτήσεις.
3. Μετά την αναγνώριση μιας ζημίας απομείωσης, η επιβάρυνση απόσβεσης για το περιουσιακό στοιχείο θα προσαρμοστεί σε μελλοντικές περιόδους για να καταλείψει την αναθεωρημένη λογιστική αξία του περιουσιακού στοιχείου, μείον την υπολειμματική του αξία (εάν υπάρχει), σε συστηματική βάση για την υπολειπόμενη ωφέλιμη ζωή του.

4.2 ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΖΗΜΙΑΣ ΑΠΟΜΕΙΩΣΗΣ

1. Η οντότητα εκτιμά σε κάθε ημερομηνία αναφοράς, αν υπάρχουν ενδείξεις ότι μια ζημία απομείωσης, που αναγνωρίστηκε για ένα περιουσιακό στοιχείο σε προηγούμενες περιόδους, μπορεί να μην υπάρχει πλέον ή μπορεί να έχει μειωθεί. Αν μια τέτοια ένδειξη υπάρχει, η οντότητα πρέπει να υπολογίζει το ανακτήσιμο ποσό αυτού του περιουσιακού στοιχείου.

2. Κατά την εκτίμηση, αν υπάρχει κάποια ένδειξη ότι μία ζημία απομείωσης που αναγνωρίστηκε για ένα περιουσιακό στοιχείο σε προηγούμενες περιόδους, μπορεί να μην υπάρχει πλέον ή μπορεί να έχει μειωθεί, η οντότητα θα εξετάζει, κατ' ελάχιστον, τις ακόλουθες ενδείξεις:

α) Εξωτερικές πηγές πληροφόρησης

- i. Επανάληψη της ζήτησης ή της ανάγκης για υπηρεσίες που παρέχονται από το περιουσιακό στοιχείο,
- ii. Σημαντικές μακροπρόθεσμες μεταβολές με ευνοϊκό αποτέλεσμα στην οντότητα έχουν πραγματοποιηθεί κατά τη διάρκεια της περιόδου ή θα πραγματοποιηθούν στο εγγύς μέλλον στην τεχνολογία, το νομικό ή κυβερνητικό περιβάλλον, στο οποίο η οντότητα δραστηριοποιείται.

β) Εσωτερικές πηγές πληροφόρησης

- i. Σημαντικές μακροπρόθεσμες μεταβολές με ευνοϊκό αποτέλεσμα στην οντότητα έχουν πραγματοποιηθεί κατά τη διάρκεια της περιόδου ή θα πραγματοποιηθούν στο εγγύς μέλλον, στο βαθμό που, ή στον τρόπο που χρησιμοποιείται το περιουσιακό στοιχείο ή που αναμένεται να χρησιμοποιηθεί. Αυτές οι μεταβολές περιέχουν κόστος που προκύπτει κατά τη διάρκεια της περιόδου για να βελτιωθεί η απόδοση του περιουσιακού στοιχείου ή να αναδιαρθρωθεί η εκμετάλλευση στην οποία ανήκει στο περιουσιακό στοιχείο,
 - ii. Μια απόφαση για την επανέναρξη της κατασκευής του περιουσιακού στοιχείου που στο παρελθόν είχε σταματήσει πριν από την ολοκλήρωσή του ή σε χρησιμοποιήσιμη κατάσταση και
 - iii. Απόδειξη είναι διαθέσιμη, από εσωτερική πληροφόρηση, που δείχνει ότι η υπηρεσιακή απόδοση του περιουσιακού στοιχείου είναι ή θα είναι, καλύτερη από την αναμενόμενη.
3. Οι λίστες στις παραγράφους (α) και (β) πιο πάνω δεν είναι εξαντλητικές. Μια οντότητα μπορεί να εντοπίσει άλλες ενδείξεις αντιστροφής μιας ζημίας απομείωσης που θα απαιτούσε επίσης από την οντότητα να επανεκτιμήσει το ανακτήσιμο ποσό του περιουσιακού στοιχείου. Για παράδειγμα, οποιοδήποτε από τα παρακάτω μπορεί να αποτελεί ένδειξη ότι η ζημία απομείωσης μπορεί να έχει αντιστραφεί:
- α) Σημαντική αύξηση της αγοραίας αξίας ενός περιουσιακού στοιχείου ή
 - β) Σημαντική μακροπρόθεσμη αύξηση της ζήτησης ή της ανάγκης για υπηρεσίες που παρέχονται από το περιουσιακό στοιχείο.
4. Εάν υπάρχει ένδειξη ότι μια ζημία απομείωσης που αναγνωρίστηκε για ένα περιουσιακό στοιχείο ενδέχεται να μην υπάρχει πλέον ή να έχει μειωθεί, αυτό μπορεί να υποδηλώνει ότι (i) η υπολειπόμενη ωφέλιμη ζωή, (ii) η μέθοδος απόσβεσης ή (iii) η υπολειμματική αξία ενδέχεται να χρειαστεί να αναθεωρηθεί και να προσαρμοστεί σύμφωνα με τη λογιστική πολιτική που εφαρμόζεται στο περιουσιακό στοιχείο, ακόμη και αν δεν αντιστραφεί ζημία απομείωσης για το περιουσιακό στοιχείο.

5. Ζημία απομείωσης που αναγνωρίστηκε σε προηγούμενες περιόδους για ένα περιουσιακό στοιχείο, θα αναστραφεί εάν, και μόνο εάν, υπήρξε αλλαγή στις εκτιμήσεις που χρησιμοποιήθηκαν για τον προσδιορισμό του ανακτήσιμου ποσού υπηρεσίας του περιουσιακού στοιχείου από την αναγνώριση της τελευταίας ζημιάς απομείωσης. Σε αυτήν την περίπτωση, η λογιστική αξία του περιουσιακού στοιχείου, εκτός από την περίπτωση που περιγράφεται στην παράγραφο (7) πιο κάτω, αυξάνεται στο ανακτήσιμο ποσό υπηρεσίας του. Αυτή η αύξηση είναι αντιστροφή της ζημιάς απομείωσης.
6. Η αντιστροφή μιας ζημιάς απομείωσης αντικατοπτρίζει μια αύξηση στο εκτιμώμενο ανακτήσιμο δυναμικό υπηρεσίας ενός περιουσιακού στοιχείου, είτε από τη χρήση είτε από την πώληση, από την ημερομηνία κατά την οποία η οντότητα αναγνώρισε τελευταία μια ζημιά απομείωσης για αυτό το περιουσιακό στοιχείο. Παραδείγματα μεταβολών στις εκτιμήσεις που προκαλούν την αύξηση του ανακτήσιμου ποσού υπηρεσίας περιλαμβάνουν:
 - α) Μια μεταβολή στη βάση για το ανακτήσιμο ποσό υπηρεσίας (δηλαδή, αν το ανακτήσιμο ποσό υπηρεσίας βασίζεται στη δίκαιη αξία μείον το κόστος της πώλησης ή στην αξία λόγω χρήσης),
 - β) Αν το ανακτήσιμο ποσό βασιζόταν στην αξία λόγω χρήσης, μια μεταβολή στην εκτίμηση των στοιχείων της αξίας λόγω χρήσης ή
 - γ) Αν το ανακτήσιμο ποσό υπηρεσίας βασιζόταν στη δίκαιη αξία απομειωμένη κατά το κόστος της πώλησης, μια μεταβολή στην εκτίμηση των στοιχείων της δίκαιης αξίας μείον το κόστος της πώλησης.
7. Η αυξημένη λογιστική αξία ενός περιουσιακού στοιχείου που μπορεί να αποδοθεί σε αναστροφή μιας ζημιάς απομείωσης δεν θα υπερβαίνει τη λογιστική αξία που θα είχε καθοριστεί (μετά την απόσβεση) εάν δεν είχε αναγνωριστεί ζημιά απομείωσης για το περιουσιακό στοιχείο τα προηγούμενα έτη.
8. Μια αντιστροφή ζημιάς απομείωσης για περιουσιακό στοιχείο θα αναγνωρίζεται αμέσως στην κατάσταση χρηματοοικονομικής επίδοσης, εκτός εάν το περιουσιακό στοιχείο μεταφέρεται σε αναπροσαρμοσμένο ποσό σύμφωνα με άλλη λογιστική πολιτική (για παράδειγμα, το μοντέλο αναπροσαρμογής στην Λογιστική Πολιτική για Ενσώματα Περιουσιακά Στοιχεία ή η Λογιστική Πολιτική για τα Άυλα Περιουσιακά Στοιχεία). Οποιαδήποτε αντιστροφή ζημιάς απομείωσης ενός αναπροσαρμοσμένου περιουσιακού στοιχείου αντιμετωπίζεται ως αύξηση αναπροσαρμογής σύμφωνα με την κατάλληλη λογιστική πολιτική.
9. Αφού αναγνωριστεί αντιστροφή ζημιάς απομείωσης, η επιβάρυνση απόσβεσης για το περιουσιακό στοιχείο θα προσαρμοστεί σε μελλοντικές περιόδους για να καταλείψει την αναθεωρημένη λογιστική αξία του περιουσιακού στοιχείου, μείον την υπολειμματική του αξία (εάν υπάρχει), σε μια συστηματική βάση, κατά τη διάρκεια της απομένουσας ωφέλιμης ζωής του.

4.3 ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

Ο επαναπροσδιορισμός περιουσιακών στοιχείων από περιουσιακά στοιχεία που παράγουν ταμειακές ροές σε περιουσιακά στοιχεία που δεν παράγουν ταμειακές ροές ή από περιουσιακά στοιχεία που δεν παράγουν ταμειακές ροές σε περιουσιακά στοιχεία που παράγουν ταμειακές ροές πραγματοποιείται μόνο όταν υπάρχουν σαφείς ενδείξεις ότι ένας τέτοιος επαναπροσδιορισμός είναι ο κατάλληλος. Ένας επαναπροσδιορισμός, από μόνος του, δεν προκαλεί απαραίτητα έλεγχο απομείωσης ή αναστροφή ζημιάς απομείωσης. Αντιθέτως, η ένδειξη για έλεγχο απομείωσης ή αναστροφή ζημιάς απομείωσης προκύπτει από, κατ' ελάχιστο, τις αναφερόμενες ενδείξεις που ισχύουν για το περιουσιακό στοιχείο μετά τον επαναπροσδιορισμό.

5. ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

1. Η οντότητα γνωστοποιεί τα κριτήρια που καθορίζονται από την οντότητα για να διακρίνει τα περιουσιακά στοιχεία που δεν παράγουν ταμειακές ροές από τα περιουσιακά στοιχεία που παράγουν ταμειακές ροές.
2. Η οντότητα γνωστοποιεί τα ακόλουθα για κάθε κατηγορία περιουσιακών στοιχείων:
 - α) Το ποσό των ζημιών απομείωσης που αναγνωρίστηκαν στο πλεόνασμα ή το έλλειμμα κατά τη διάρκεια της περιόδου και τα στοιχεία της κατάστασης χρηματοοικονομικής επίδοσης στην οποία περιλαμβάνονται αυτές οι ζημιές απομείωσης,
 - β) Το ποσό των αντιστροφών των ζημιών απομείωσης που αναγνωρίστηκαν στο πλεόνασμα ή το έλλειμμα κατά τη διάρκεια της περιόδου και τα στοιχεία της κατάστασης χρηματοοικονομικής επίδοσης στην οποία αναστράφηκαν αυτές οι ζημιές απομείωσης,
 - γ) Το ποσό των ζημιών απομείωσης για αναπροσαρμοσμένα περιουσιακά στοιχεία που αναγνωρίστηκε κατευθείαν στο πλεόνασμα αναπροσαρμογής, κατά τη διάρκεια της περιόδου και
 - δ) Το ποσό των αντιστροφών των ζημιών απομείωσης για αναπροσαρμοσμένα περιουσιακά στοιχεία που αναγνωρίστηκαν κατευθείαν στο πλεόνασμα αναπροσαρμογής, κατά τη διάρκεια της περιόδου.
3. Μια κατηγορία περιουσιακών στοιχείων είναι η ομαδοποίηση περιουσιακών στοιχείων όμοιας φύσης ή χρήσης των λειτουργιών της οντότητας που εμφανίζεται ως μοναδικό στοιχείο για το σκοπό γνωστοποίησης στις οικονομικές καταστάσεις.
4. Οι πληροφορίες που απαιτούνται στην παράγραφο (2) πιο πάνω μπορούν να παρουσιάζονται με άλλες πληροφορίες που γνωστοποιούνται για την κατηγορία περιουσιακών στοιχείων. Για παράδειγμα, αυτές οι πληροφορίες μπορεί να περιλαμβάνονται σε μια συμφιλίωση της λογιστικής αξίας των ενσώματων περιουσιακών στοιχείων, στην αρχή και στο τέλος της περιόδου, όπως απαιτείται από τη Λογιστική Πολιτική για Ενσώματα Περιουσιακά Στοιχεία.
5. Μια οντότητα που αναφέρει πληροφορίες κατά τομέα σύμφωνα με την Λογιστική Πολιτική για Πληροφόρηση Κατά Τομέα, γνωστοποιεί τα ακόλουθα για κάθε τομέα που παρουσιάζεται από την οντότητα:
 - α) Το ποσό ζημιών απομείωσης που αναγνωρίζεται στο πλεόνασμα ή έλλειμμα κατά τη διάρκεια της περιόδου και
 - β) Το ποσό αντιστροφών των ζημιών απομείωσης που αναγνωρίζεται στο πλεόνασμα ή έλλειμμα κατά τη διάρκεια της περιόδου.
6. Η οντότητα γνωστοποιεί τα ακόλουθα για κάθε σημαντική ζημία απομείωσης που αναγνωρίστηκε ή αντιστράφηκε κατά τη διάρκεια της περιόδου:

- α) Τα γεγονότα και τις περιστάσεις που οδήγησαν στην αναγνώριση ή αντιστροφή της ζημιάς απομείωσης,
 - β) Το ποσό της ζημιάς απομείωσης που αναγνωρίστηκε ή αντιστράφηκε,
 - γ) Τη φύση του περιουσιακού στοιχείου,
 - δ) Τον τομέα στον οποίο ανήκει το περιουσιακό στοιχείο, εάν η οντότητα αναφέρει πληροφορίες κατά τομέα σύμφωνα με την Λογιστική Πολιτική για Πληροφόρηση Κατά Τομέα,
 - ε) Εάν το ανακτήσιμο ποσό (υπηρεσίας) του περιουσιακού στοιχείου είναι η δίκαιη αξία του μείον το κόστος πώλησης ή η αξία λόγω χρήσης του,
 - ζ) Εάν το ανακτήσιμο ποσό είναι δίκαιη αξία μείον το κόστος πώλησης, η βάση που χρησιμοποιείται για τον προσδιορισμό της δίκαιης αξίας μείον το κόστος πώλησης (όπως εάν η δίκαιη αξία καθορίστηκε με αναφορά σε μια ενεργή αγορά),
 - η) Εάν το ανακτήσιμο ποσό υπηρεσίας είναι αξία λόγω χρήσης, η προσέγγιση που χρησιμοποιείται για να καθοριστεί η αξία λόγω χρήσης.
7. Η οντότητα γνωστοποιεί τις ακόλουθες πληροφορίες για το σύνολο των ζημιών απομείωσης και τις συνολικές αντιστροφές ζημιών απομείωσης που αναγνωρίστηκαν κατά την περίοδο για την οποία δεν γνωστοποιούνται πληροφορίες σύμφωνα με την παράγραφο 6 πιο πάνω:
- α) Τις κύριες κατηγορίες περιουσιακών στοιχείων που επηρεάζονται από ζημίες απομείωσης και τις κύριες κατηγορίες περιουσιακών στοιχείων που επηρεάζονται από αντιστροφές ζημιών απομείωσης και
 - β) Τα κύρια γεγονότα και τις συνθήκες που οδήγησαν στην αναγνώριση των ζημιών απομείωσης και τις αντιστροφές των ζημιών απομείωσης.

6. ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Κατά την πρώτη υιοθέτηση της λογιστικής βάσης δεδουλευμένων εσόδων και εξόδων, μια οντότητα θα υιοθετήσει μελλοντικά τις απαιτήσεις της τρέχουσας λογιστικής πολιτικής από την ημερομηνία υιοθέτησης. Επομένως, μια οντότητα εκτιμά εάν υπάρχει ένδειξη ότι τυχόν περιουσιακά στοιχεία που παράγουν ταμειακές ροές που περιλαμβάνονται στις αρχικές καταστάσεις οικονομικής θέσης, έχουν υποστεί απομείωση.

7. ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΙΣΧΥΟΣ

Η παρούσα λογιστική πολιτική ισχύει για τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις που καλύπτουν περιόδους που ξεκινούν την ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2023.

8. ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ

Αυτή η λογιστική πολιτική βασίζεται στα ακόλουθα πρότυπα ΔΛΠΔΤ:

ΔΛΠΔΤ 21 Απομείωση Περιουσιακών Στοιχείων που δεν Παράγουν Ταμειακές Ροές

ΔΛΠΔΤ 33 Πρώτη εφαρμογή της βάσης των δεδουλευμένων ΔΛΠΔΤ

9. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1: ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΛΕΓΧΟΥ ΑΠΟΜΕΙΩΣΗΣ

